

РЕШЕНИЕ

№ 356

гр. В. 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В. 13 СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно
наказателно дело № 20243110200139 по описа за 2024 година

като разгледа докладваното от съдията АНД № 139 по описа на съда
за 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „АТС Уъркфорс Рекруйтмънт“ ЕООД, против Наказателно постановление № 03-2300688 от 02.08.2023г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – В. с което на ЮЛ е било наложено адм. наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 лв. на основание на осн. чл. 85, ал. 1 от Закона за насърчаване на заетостта вр. чл. 81, ал. 2 от Закона за насърчаване на заетостта, за нарушение на чл. 32, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за извършване на посредническа дейност по наемане на работа.

В жалбата се моли за отмяна на НП като неправилно, необосновано и незаконосъобразно. НП било незаконосъобразно, поради допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство.

В жалбата се твърди, че в индивидуалния трудов договор са посочени битовите условия за работника. В тази посока неоснователна била констатацията на АНО, че в индивидуалния трудов договор не била включена

информация за битовите условия.

В съдебно заседание въззивната страна, редовно призовава се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание се представлява надлежно упълномощен процесуален представител-юрисконсулт, който оспорва жалбата и моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

През месец юли 2023 год. служители на Дирекция "ИТ" В. в това число и св. М.-Ж. извършили проверка на въззивното дружество. Поводът за проверката бил постъпил сигнал в Д"ИТ"-гр. Варна от работник нает с посредничеството на възз.дружество, относно битовите условия на настаняване. В хода на проверката било установено, че въз основа на Удостоверение № 2538/22.051.2018 г., издадено от Министъра на труда и социалната политика " „АТС Уъркфорс Рекруйтмънт" ЕООД осъществявало посредническа дейност по наемане на работа за чужбина. При осъществяване на посредническата дейност, дружеството-жалбоподател било в отношения с работодателя - "EMS uitzendgroep" bv, гр. Wijchen, Нидерландия. Проверката била извършена на адреса на седалището възз. дружество- гр. В. ул. "К. А.Б." № 11б. В хода на проверката било установено следното:

При извършване на посредническа дейност от възз.дружество по наемане на работа, включваща насочване и подпомагане за започване на работа при работодателя "EMS uitzendgroep" bv, гр. Wijchen, Нидерландия, в нарушение на изискванията за осъществяване на дейността, е предоставил посредническа услуга по насочване и подпомагане за започване на работа на търсещото работа лице А.Т.Е. за започване на работа при работодателя EMS uitzendgroep bv, гр. Wijchen (Вийхен) по предоставения от посредника индивидуален трудов договор от 15.05.2023 г., представеният от посредника индивидуален трудов договор от 15.05.2023г. сключен с чуждия работодател не съдържа данни за битовите условия на настаняване на устроеното на работа лице.

За констатираното нарушение на 05.02.2020 год. срещу въззивното дружество бил съставен АУАН бл. № 03-012447, в който е посочено, че същото е нарушило разпоредбата на чл. 32, ал. 2 във вр. с чл. 30, ал. 3, т. 3 от Наредба за условията и реда за извършване на посредническа дейност по наемане на работа. Посочено било че нарушението е извършено в гр. В. на 22.02.2019 год. - в гр. В. офиса на посредника. Актът бил надлежно предявен и връчен на управителя на дружеството, който го подписала без възражение. В срока по чл. 44 от ЗАНН срещу него не постъпило писмено възражение.

Въз основа на акта и материалите по АНП, АНО издал атакуваното НП, като приел фактическите констатации изложени в акта, приел че въззивното дружество е нарушило разпоредбата на чл. 32, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за извършване на посредническа дейност по наемане на работа и на основание чл. 81, ал. 2 вр. чл. 85 ал.4 от Закона за насърчаване на заетостта ангажирал административно-наказателната отговорност на дружеството-жалбоподател, като му наложил адм. наказание имуществена санкция в размер на 2500 лв..

В съдебно заседание показания е дала св. М.-Ж. – инспектор в Д"ИТ", която в показанията си излага възприятията си от извършената проверка и констатациите от същата с нужната конкретика.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства, както писмени така и гласни, които се кредитират от съда изцяло с доверие като непротиворечиви, взаимнодопълващи се и преценени по отделно и в своята съвкупност не водят на различни правни изводи.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок /по ел. поща, видно от представените доказателства/ от надлежна страна– лице спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение.

Съгласно разпоредбите на чл. 416, ал. 1 и 2 от КТ, разпоредбите на чл.

85, ал. 1 – 3 от ЗНЗ и приложената по делото заповеди, АУАН и НП са издадени от компетентни органи.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН.

АУАН е съставен в присъствието представляващия дружеството и един свидетел. Действително АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, но това нарушение не е съществено, т. к. не ограничава правото на защита.

Съдът намира, че непроизнасянето от наказващият орган изрично в НП по отношение на чл. 28 от ЗАНН не е процесуално нарушение, тъй като с факта на издаването му става ясно, че същият е отказал приложението му. От друга страна, наличието на мотиви в НП не е сред задължителните реквизити към същото. В ТР № 1/12.12.2007 г. на ВКС се сочи, че преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол, като в случай, че съдът констатира, че са налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. Липсата на мотиви обаче по приложението на чл. 28 от ЗАНН не се сочи като нарушение на процесуалните правила.

АУАН така и НП съдържат формалните реквизити предвидени в нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН досежно описание на нарушението. В акта е направено описание на нарушението, датата и мястото на извършване, както и на обстоятелствата при които е извършено. Посочени са и законовите разпоредби, които са нарушени. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя. Спазено е от страна на административно - наказващия орган на изискването на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, а именно в издаденото наказателно постановление да бъде дадено пълно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено, на доказателствата, които потвърждават извършеното административно нарушение. Макар и твърде лаконични фактическите обстановки изложени в АУАН и НП съдържат обстоятелства и факти, които в достатъчна степен описват вмененото на въззивника нарушение, а именно, че е извършил посредническа дейност и услуги в нарушение на изискванията за осъществяване на дейността, тъй като в индивидуалния договор за наемане на работа, предоставен от посредника, сключен между лицето А.Т.Е., ЕГН *****

за започване на работа при работодателя EMS uitzendgroep bv, гр. Wijchen (Вийхен), като сключеният с чуждият работодател договора не съдържа данни за битовите условия на настаняване на устроеното на работа лице.

Посочени са дата и място на нарушението както и нарушените законови норми, като е налице пълно единство между фактическо и юридическо обвинение. Както в АУАН така и в НП са посочени и доказателствата които според АНО подкрепят адм. наказателното обвинение.

Съдът не споделя визираното в жалбата, че не е спазена процедурата на чл. 40 от ЗАНН. Видно от съдържанието на АУАН, същият е съставен в присъствието на представляващия възз. дружество, предявен е на същата и подписан без възражение.

Поради изложеното до тук съдът намира, че в хода на производството не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са от категорията на съществените и които да са ограничили правото на защита на наказаното лице в тази връзка не споделя наведеното от въззивника възражение в тази насока.

Съдът намира, че в хода на съдебното производство безспорно бе установено, че дружеството-жалбоподател е осъществило нарушението, описано в обжалваното НП, което правилно е квалифицирано като нарушаващо нормата на чл. 32, ал. 2, вр. с чл. 30, ал. 3, т. 3 от Наредбата за условията и реда за извършване на посредническа дейност по наемане на работа /Обн. ДВ бр. 49/2003 г., изм. бр. 52 от 2006 г. //Наредбата/. Правилно е ангажирана и административно-наказателната отговорност на въззивника на основание чл. 81, ал. 2 от Закона за насърчаване на заетостта, доколкото посочената санкционна разпоредба предвижда нарушението в диспозицията си, като предвижда налагане на административно наказание на физически и/или юридически лица, извършващи посредническа дейност и услуги в нарушение на изискванията за осъществяване на дейността.

Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 1 от Наредбата посредникът предоставя на търсещото работа лице преди заминаването му от Република България подписан индивидуален договор за наемане на работа от работодателя или от упълномощено от него лице да подписва индивидуални договори за наемане на работа, както и превод на договора на български език. Предоставянето на индивидуалния договор се удостоверява с декларация,

подписана от лицето. Съгласно нормата на чл. 32, ал. 2 от цитирания подзаконов нормативен акт индивидуалният договор за наемане на работа съдържа данни за датата и мястото на сключване на договора, срока на договора, както и данните по чл. 30, ал. 3, т. 3 и 4 от Наредбата. Разпоредбата на чл. 30, ал. 3, т. 3 от Наредбата отнася към императивното съдържание на индивидуалния трудов договор данните за длъжностите, на които ще бъдат наемани лицата, срока на наемането; работното време; почивките; отпуските; трудовото възнаграждение; битовите условия; здравното осигуряване; обезщетението при трудова злополука, временна и трайна неработоспособност, смърт; предсрочното прекратяване на трудовия договор; транспортните разходи на устроените на работа лица до работното място при пристигането, ползването на годишен отпуск и при окончателното им завръщане в България, включително при предсрочно прекратяване на трудовия договор; разрешенията за работа.

Не се оспорват от въззивника фактите, касаещи осъществяваната от него посредническа дейност към дата 15.05.2023 г. Нещо повече видно от официалният сайт на Агенцията по заетостта достъпен на адрес <https://www.az.government.bg/>, дружество е осъществявало посредническа дейност за други държави съгласно Удостоверение № 2538 / 22.05.2018 г. Не се оспорва и съдържанието на индивидуалния трудов договор, приложен по АНП, сключен с работодателя EMS uitzendgroep bv, гр. Wijchen (Вийхен) и посоченото в НП лице – Евтимов. Оспорва се констатацията, че съдържанието на процесния индивидуален трудов договор не съответства на законовите изисквания. Видно обаче от съдържанието на договора, в него не са поместени никакви клаузи относно битовите условия на устроените на работа лица. Клаузите на договора не съдържат никакви условия относно битовото настаняване. Ето защо съдът намира, че съдържанието на договора не отговаря на изискванията на горепосочената нормативна уредба. Възражението в жалбата, че препращането към текстовете на чл. 30, ал. 3 от Наредбата също не сочи на нарушение не се споделя от настоящия състав, тъй като възз. се защитава срещу фактите описани в НП, а не срещу тяхната правна квалификация.

Съдът не приема и направеното възражение, че битовите условия са посочени в индивидуалния договор сключен с работника, тъй като видно от съдържанието му там не са упоменати такива условия.

Неоснователни са и доводите на въззивника за неправилно определяне датата и мястото на извършване на нарушението. Видно от съдържанието на приложеното към АНП копие на трудов договор /договор за възлагане/ между чуждестранния работодател и лицето Евтимов, същият е предявен и подписан на работника в Република България на датата, отбелязана като дата на сключването му, в началото на текста на документа, а именно - 15.05.2023г., по седалището на посредника, в случая възз. дружество, което седалище е в гр.Варна. С оглед на изложеното, доколкото именно с подписване на трудовия договор, работникът или служителът се обвързва с неговите клаузи и в този смисъл същият поражда за него правни последици, именно датата на подписването на договора, който не съдържа съответните реквизити, съгласно чл. 30, ал. 3, т. 3 от Наредбата се явява дата на извършване на нарушението на цитираната норма.

В случая е ангажирана обективната, безвиновна отговорност на ЮЛ, поради което и въпроса за вината изобщо не стои. За ангажиране на адм. наказателната отговорност е достатъчно осъществяване на нарушението от обективна страна, а в случая е установено, че нарушението е осъществено от обективна страна.

Съдът намира че в случая не е приложима и общата разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, т. к. конкретния случай с нищо не се отличава от обикновените случаи от този род и няма по-ниска степен на обществена опасност.

Нарушението е квалифицирано правилно и законосъобразно за него е ангажирана безвиновна отговорност на дружеството като юридическо лице, като му е наложена имуществена санкция на основание чл. 85, ал.4 вр. чл. 81, ал.2 от Закона за насърчаване на заетостта. В чл. 81, ал.2 от ЗНЗ е възведено като административно нарушение извършването от юридически лица на посредническа дейност и услуги в нарушение на изискванията за осъществяване на дейността. За посредническата дейност осъществявана от дружеството условията и редът за извършването ѝ, вкл. задължителните изисквания за съдържанието на посредническите договори са разписани в Наредбата за условията и реда за извършване на посредническа дейност по наемане на работа. В чл. 32, ал.2 във вр. с ал.1 от Наредбата е разписано изискването към посредника да предостави на търсещото работа лице преди

заминаването му от Република България подписан индивидуален договор за наемане на работа от работодателя или от упълномощено от него лице да подписва индивидуални договори за наемане на работа, който да съдържа данни за датата и мястото на сключване на договора, срока на договора, както и данните по чл. 30, ал.3, т.3 - данни за длъжностите, на които ще бъдат наемани лицата, срока на наемането; работното време; почивките; отпуските; трудовото възнаграждение; битовите условия; здравното осигуряване; обезщетението при трудова злополука, временна и трайна неработоспособност, смърт; предсрочното прекратяване на трудовия договор; транспортните разходи на устроените на работа лица до работното място при пристигането, ползването на годишен отпуск и при окончателното им завръщане в България, включително при предсрочно прекратяване на трудовия договор; разрешенията за работа.

Съдът намира, че правилно е определена и санкционната разпоредба, а именно разпоредбата на чл. 81, ал. 2 от Закона за насърчаване на заетостта. Съгласно последната на физически и/или юридически лица, извършващи посредническа дейност и услуги в нарушение на изискванията за осъществяване на дейността, се налага глоба, съответно имуществена санкция, в размер от 1 000 до 2 500 лв.

За извършеното нарушение, наказващият орган е наложил имуществената санкция на ЮЛ – работодател към нейния минимален размер, предвиден от законодателя. В действителност в НП липсват конкретни мотиви за налагането на конкретната санкция. В хода на производството са събрани доказателства, видно от протокол ПР2009514/07.05.2020 год., за допуснати други нарушения на трудовото законодателства. АНО обаче не е изложил твърдения защо е приел, че следва да бъде наложена конкретния размер на санкцията. По преписката няма доказателства, а и твърдения, жалбоподателят да е бил санкциониран с други влезли в сила НП. Предвид това обстоятелство съдът приема, че конкретното нарушение е първо за въззивника и намира, че следва да измени наказанието до предвидения в чл. 81, ал. 2 от Наредбата за насърчаване на заетостта минимум- 1000 /хиляда / лева, като намира, че именно тази санкция е съответна на допуснатото нарушение.

С оглед на всичко изложено по-горе съдът прецени, че атакуваното

НП следва да бъде изменено в посока на редуциране на наложената имуществена санкция от 2 500 лв. на 1 000 лв..

С оглед направеното искане от страните за присъждане на разноски по делото, съдът установи от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства по обжалване на издадени НП пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 143, ал. 1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс.

В контекста на приложението на цитираната разпоредба към конкретния казус, съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на АНО, съизмеримо с размера изменената част на НП. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че производството по делото не представлява фактическа и правна сложност, изискваща специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО / съдебното заседание е продължило само 12 минути, в които е разпитан един свидетел и са приобщени материалите по АНП/, намира, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, предвиден в нормата на чл. 27е от Наредбата, а именно сумата от 80 /осемдесет/ лева. В съответствие с правилото на чл. 78а ал. 3, вр. с ал. 1 от ГПК, съдът намира, че следва да присъди заплащане на разноските за юрисконсултско възнаграждение, намалени пропорционално съобразно

изменения размер на административната санкция, а именно сумата от 36, 36 /тридесет и шест лева и тридесет и шест стотинки / лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 от ЗАНН,
съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 03-2300688 от 02.08.2023 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – В. с което на **"Атс Уъркфорс Рекруйтмънт" ЕООД**, е било наложено адм. наказание "имуществена санкция" в размер на 2 500 лв на основание чл. 85, ал. 4 от Закона за насърчаване на заетостта вр. чл. 81, ал. 2 от Закона за насърчаване на заетостта, за нарушение на чл. 32, ал. 2 вр. чл.30 ал.3 от Наредбата за условията и реда за извършване на посредническа дейност по наемане на работа, КАТО **НАМАЛЯВА** размера на наложената "имуществена санкция" **от 2 500.00**/две хиляди и петстотин/ лв. **на 1 000.00** /хиляда / лв.

ОСЪЖДА " Атс Уъркфорс Рекруйтмънт" ЕООД, ЕИК 203479725, да заплати на Дирекция "Инспекция по труда"-Варна сумата **от 36, 36** лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____